

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סוכה-החליל	מימרא											
מאן דאמר	מאן דאמר											
הא הספידא מאי עבידתיה?												
פליגי בה רבי דוסא ורבנן.												
על משיח בן יוסף שנהרג	חד אמר: [רבי דוסא/רבנן]											
על יצר הרע שנהרג.	וחד אמר: [רבי דוסא/רבנן]											
בשלמא למאן דאמר על משיח בן יוסף שנהרג - היינו דכתיב (זכריה יב) והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד. אלא למאן דאמר על יצר הרע שנהרג - האי הספידא בעי למעבד? שמחה בעי למעבד אמאי בכך?												
לעתיד לבא מביאו הקדוש ברוך הוא ליצר הרע ושוחטו בפני הצדיקים ובפני הרשעים. צדיקים נדמה להם כהר גבוה, ורשעים נדמה להם כחוט השערה. הללו בוכין, והללו בוכין. צדיקין בוכין ואומרים: היאך יכולנו לכבוש הר גבוה כזה ורשעים בוכין ואומרים: היאך לא יכולנו לכבוש את חוט השערה הזה ואף הקדוש ברוך הוא תמה עמם, שנאמר (זכריה ח) כה אמר ה' צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא.	! כדדרש רבי יהודה:											
יצר הרע, בתחילה דומה לחוט של בוכיא, ולבסוף דומה כעבותות העגלה, שנאמר (ישעיהו ה) הוי מושכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה.	רבי אסי:											
משיח בן דוד שעתיד להגלות במהרה בימינו, אומר לו הקדוש ברוך הוא: שאל ממני דבר ואתן לך, שנאמר (תהלים ב) אספיה אל חוק וגו' אני היום ילדתיך שאל ממני ואתנה גוים נחלתך. וכיון שראה משיח בן יוסף שנהרג, אומר לפניו: רבונו של עולם, איני מבקש ממך אלא חיים. אומר לו: חיים, עד שלא אמרת - כבר התנבא עליך דוד אביך שנאמר (תהלים כא) חיים שאל ממך נתתה לו וגו'.	תנו רבנן:											
שבעה שמות יש לו ליצר הרע:	דרש רבי עירא, ואיתימא רבי יהושע בן לוי:											
הקדוש ברוך הוא קראו רע, שנאמר (בראשית ח) כי יצר לב האדם רע מנעוריו.												
משה קראו ערל, שנאמר (דברים י) ומלתם את ערלת לבבכם.												
דוד קראו טמא שנאמר (תהלים נא) לב טהור ברא לי אלהים - מכלל דאיכא טמא.												
שלמה קראו שונא, שנאמר (משלי כה) אם רעב שנאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים כי גחלים אתה חותה על ראשו וה' ישלם לך, אל תקרי ישלם לך אלא ישלימנו לך.												
ישעיה קראו מכשול, שנאמר (ישעיהו נז) סולו סולו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי.												
יחזקאל קראו אבן, שנאמר (יחזקאל לו) והסרת את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר.												
יואל קראו צפוני, שנאמר (יואל ב) ואת הצפוני ארחיק מעליכם.												
ואת הצפוני ארחיק מעליכם - זה יצר הרע, שצפון ועומד בלבבו של אדם והדחתו אל ארץ ציה ושוממה - למקום שאין בני אדם מצויין להתגרות בהן את פניו אל הים הקדמוני - שנתן עיניו במקדש ראשון והתריבו כי הגדיל לעשות - אמר אביי: ובתלמידי חכמים יותר מכולם.	תנו רבנן:											
כי הא, דאביי שמעיה לההוא גברא דקאמר לההיא אתתא: נקדים וניזיל באורחא. אמר: איזיל אפרשינהו מאיסורא. אזל בתרייהו תלתא פרסי באגמא. כי הוו פרשי מהדדי שמעינהו דקא אמרי: אורחין רחוקא וצוותין בסימא. אמר אביי: אי מאן דסני לי הוה - לא הוה מצי לאוקומיה נפשיה. אזל, תלא נפשיה בעיבורא דדשא, ומצטער.	[אביי]											
כל הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו.	אתא ההוא סבא, תנא ליה:											
יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום, שנאמר (בראשית ו) רק רע כל היום.	רבי יצחק:											
יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש להמיתו, שנאמר (תהלים לו) צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו, ואלמלא הקדוש ברוך הוא שעוזר לו - אינו יכול לו, שנאמר (תהלים לו) ה' לא יעובנו כידו ולא ירשיענו בהשפט.	רבי שמעון בן לקיש:											
אם פגע בך מנוול זה - משכחו לבית המדרש. אם אבן הוא - נימוח, אם ברזל הוא - מתפוצץ. אם אבן הוא - נימוח, דכתיב (ישעיה נה) הוי כל צמא לכו למים, וכתיב (איוב יד) אבנים שחקו מים. אם ברזל הוא - מתפוצץ, דכתיב (ירמיהו כג) הלא כה דברי כאש נאום ה' וכפטיש יפוצץ סלע.	תנא דבי רבי ישמעאל:											
יצר הרע מסיתו לאדם בעולם הזה, ועמיד עליו לעולם הבא. שנאמר (משלי כט) מפנק מנוער עבדו ואחריתו יהיה מנון, שכן באשכ"ח של רבי חייא קורין לטהרה מנון.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יוחנן:											
כתיב (הושע ד) כי רוח זנונים התעה וכתיב (הושע ה) בקרבם - בתחילה התעם, ולבסוף בקרבם.	רב הונא רמי:											
בתחילה קראו הלך ולבסוף קראו אורה ולבסוף קראו איש, שנאמר (שמואל ב יב) ויבא הלך לאיש העשיר ויחמול לקחת מצאנו ומבקריו לעשות לאורה, וכתיב ויקח את כבשת האישי הרש ויעשה לאיש הבא אליו.	רבי:											

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סוכה-החליל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אבר קטן יש לו לאדם, מרעיבו - שבע, משביעו - רעב, שנאמר (הושע יג) כמרעיתם וישבעו וגו'.	רבי יוחנן:										■	◇
ארבעה מתחרט עליהן הקדוש ברוך הוא שבראם, ואלו הן: גלות, כשדים, וישמעלים, ויצר הרע.	רב חנא בר אחא, אמרי בי רב:										■	◇
גלות - דכתיב (ישעיהו נב) ועתה מה לי פה נאם ה' כי לקח עמי חנם וגו'.											■	■
כשדים - דכתיב (ישעיהו כג) הן ארץ כשדים זה העם לא היה.											■	■
ישמעאלים - דכתיב (איוב יב) ישליו אהלים לשוודים ובטוחות למרגיזי אל לאשר הביא אלוה בידו.											■	■
יצר הרע - דכתיב (מיכה ד) ואשר הרעתי.											■	■
אלמלא שלש מקראות הללו נתמוטטו רגליהם של שונאיהן של ישראל, חד - דכתיב (מיכה ד) ואשר הרעתי, וחד - דכתיב (ירמיהו יח) הנה כחומר ביד היוצר כן אתם וגו'. ואידך - (יחזקאל לו) והסרת את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר.	רבי יוחנן:										■	◇
אף מהאי נמי (יחזקאל לו) ואת רוחי אתן בקרבכם וגו'.	רב פפא:										■	◇
(זכריה ב) ויראני ה' ארבעה חרשים.											■	◇
מאן נינהו ארבעה חרשים?											^	
משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, ואליהו, וכהן צדק.	רב חנא בר ביזנא אמר רבי שמעון חסידא:										!	◇
אי הכי, היינו דכתיב (זכריה ב) ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו את יהודה הני לשובה אתן שפיל לסיפיה דקרא, ויבואו אלה להחריד אותם לידות את קרנות הגוים הנושאים קרן - אל ארץ יהודה לזרותה וגו'.	מתלב רב ששת: אמר ליה: (רב חנא בר ביזנא)										‡	
בהדי חנא באגדתא למה לי.	אמר ליה: (רב ששת)										!	
(מיכה ה) והיה זה שלום אשור כי יבוא בארצנו וכי ידרוך בארמנותינו והקמונו עליו שבעה רועים ושמנה נסיכי אדם.											■	◇
מאן נינהו שבעה רועים?											^	◇
דוד באמצע, אדם שת ומתושלח מימינו, אברהם יעקב ומשה בשמאלו.											!	◇
ומאן נינהו שמנה נסיכי אדם?											^	◇
ישי, ושאלו, ושמואל, עמוס, וצפניה, צדקיה, ומשיח, ואליהו.											!	◇
ארבעה סולמות כל.											■	<
גובהה של מנורה חמשים אמה - וארבעה ילדים של פרחי כהונה ובידיהם כדי שמן של מאה ועשרים לוג.	תנא:										■	◇
מאה ועשרים לוג כולהו, או דלמא לכל חד וחד?	איבעיא להו:										^	
ובידיהם כדי שמן של שלשים שלשים לוג, שהם כולם מאה ועשרים לוג.	תא שמע:										■	!
והן משובחין היו יותר מבנה של מרתא בת בייתוס.	תנא:										■	◇
אמרו על בנה של מרתא בת בייתוס שהיה נוטל שתי ירכות של שור הגדול, שלקוח באלף זוז, ומהלך עקב בצד גודל. ולא הניחוהו אחיו הכהנים לעשות כן משום (משלי יד) ברב עם הדרת מלך.											○	◇
מאי משובחים?											^	
אילימא משום יוקרא											!	
הני יקירי טפי											‡	
אלא, התם כבש ומרובע ולא זקוף, הכא סולמות, וזקוף טובא.											!	◇